

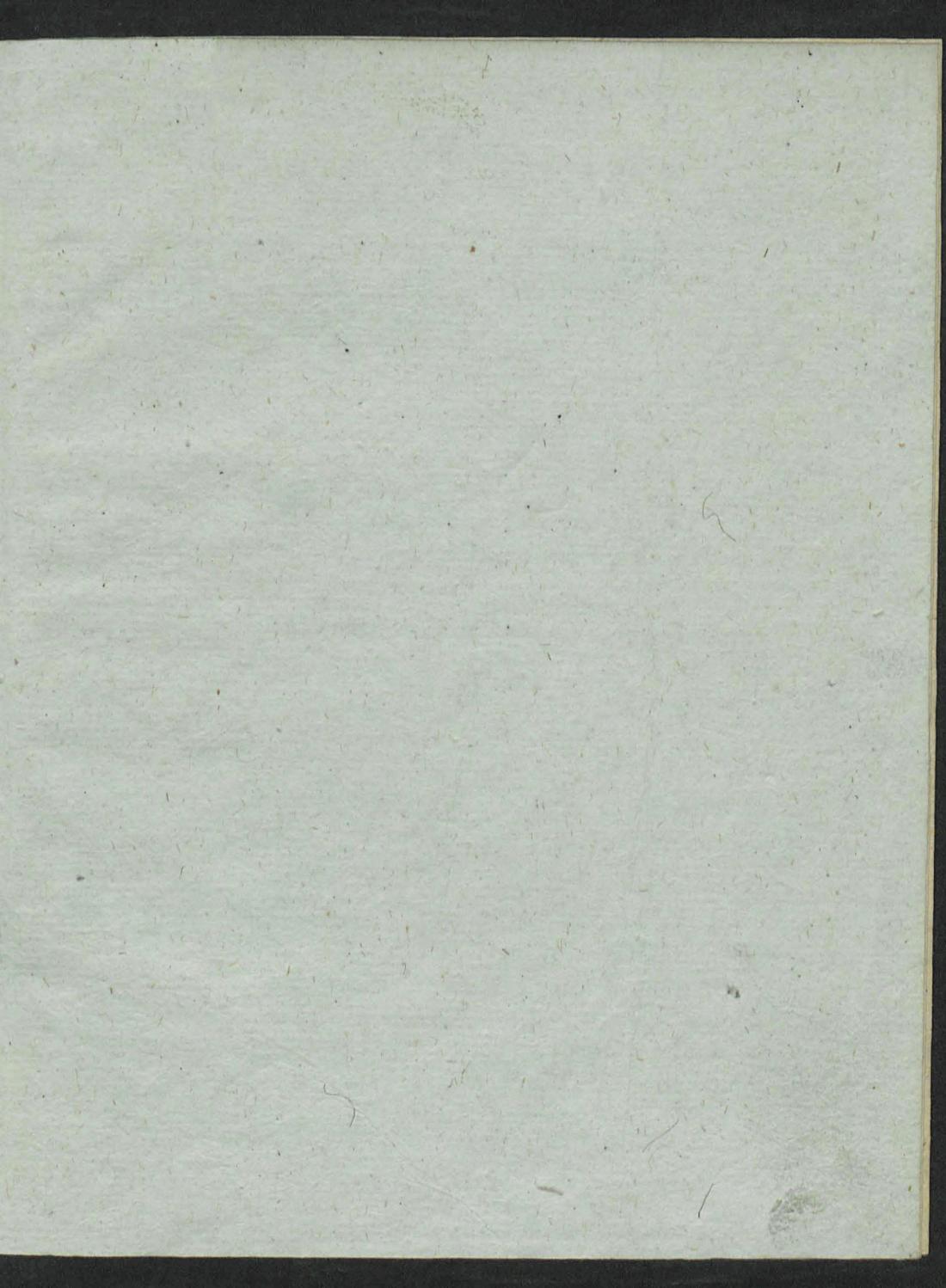
BIBLIOTEKA

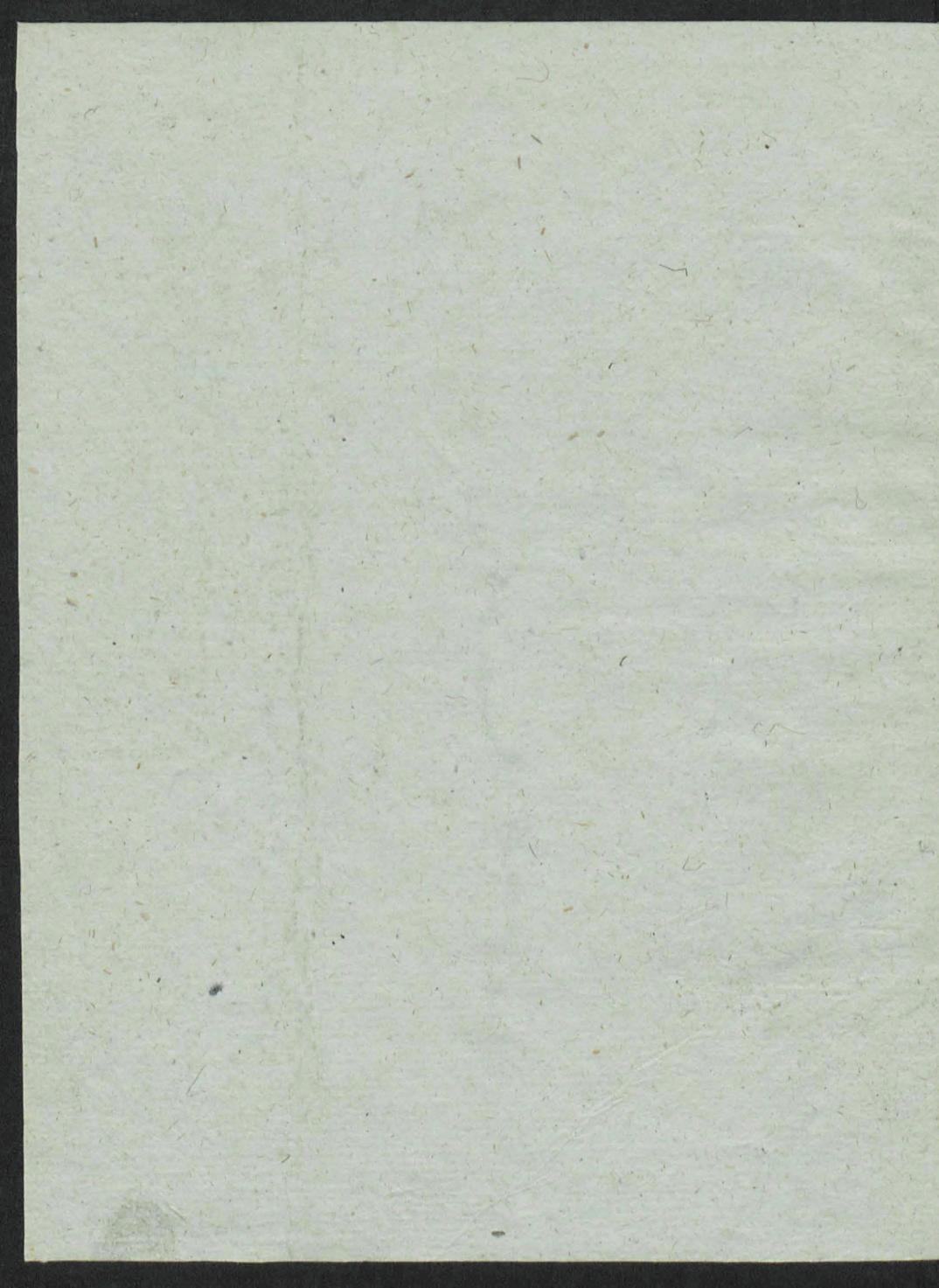
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVII

290

E. 24, 210.

361

8

D. SEBASTIANVS PETRICIVS MEDICVS, DOCTORI GREGORIO SCROB- KOWICZ IVRECONSVLTO, CON- SVLI CRAC:

Zoilo suo, sanam mentem P.

 Blatum tibi à me per puerum de peste scriptum, in præsentia Magistri Broscij contempñisti, & ob præfationem male & stulte, vt aiebas scriptam, vt indignum lectu, accipere renuisti. Dignitatis tuæ erat, quod honoris causa dabatur, suscipere ; prudètiæ, si quod vicium animaduertisses premere, non fremere ; humanitatis, erroris authorem priuatim admonere, non publicè proscindere. Quia error omnibus hominibus communis est. Tu vero Consul indignum te honore duxisti, qui vltro oblatū sine ratione contépsisti : Professor Prudentiæ, non obseruata temporis & loci circumstantia, sine quibus Prudentia esse nequit, deformem imprudentiæ notam sine iudicio incurristi : homo, humanitatis leges quæ maximè Doctori seruandæ erant, transgressus, sine ratione iniurius in eum fuisti, qui in te honorando munusculi oblatione iustus videri voluit. Quare iniuria publice lacessito publico scripto, de malicia & stulticia scripti te alloqui

li-

12.292

libuit : ut potius agnoscas tuam , quam aliis temerè ad-
scribis, stulticiam. De malicia igitur scripti primum bre-
uiter nos exerceamus. Quero an malè scriptum contra le-
gem , an contra Artem putas esse ? Non contra legem.
Nam Legis Doctor, ignorares legem. Qui nemini iniuri-
osus esse intendit , malus non est. Huic legi scriptum hoc
obnoxium est , ergo malum non debuit à te iudicari.
De Arte, sutor vltra crepidam iudicares. Norunt omnes
te artem dicendi omnino ignorare , qui & in sententia in
Senatu dicenda , & in Academicis negotiis , & in com-
muni colloquio , concepta animi , ut intelligaris , nu-
de explicare non potes. In hoc vero scripto , satis Artis
tibi videri potest , si propositum ab initio ad finem , ita ut
bene intelligatur , vrgeo. Stulte vero scriptum ad decori
observationem , credo refers , quæ Ethyces præceptis
continetur. Notas igitur , aut aliquid omissum , aut addi-
tum , quod addi non debuit , aut transpositum. Nihil super-
fluum in breuitate hac tu ipse fatebere. Seruatus naturalis
ordō in rebus , transmutationi reclamat. Omissum igitur
aliquid reprehendis , vel in titulo , vel in prefationis corpo-
re. Vide rationem tituli. Nam te is , credo offendit. Hoc e-
nī inspecto , & nutu , & verbis animi impotentiā , ostendi-
sti: cui inertī & insulso omnia inertia & insulsa videantur
necessē est. Omnes nominatim personas compellare non
potui , ob breuitatem scripti necessariam , & legentium
tædium. Neminem nominare proprio nomine non debui:
quia communitatē sine sensu & voce facerem. Vnum no-

minare

XVII - 290 - III

minare nefas erat : vbi non vnius arbitrio, sed senatus con-
sulto, res geritur. Qui nunc præsidet, vir opt: & prudentissimus regimen vrbis omnibus ferè metu pestis dilapsis,
extraordinarie suscepit, ob suam modestiā non ambige-
bat sui nominis publicationem, & quod omnibus detre-
ctantibus, & in debito ordine recusantibus : te solum am-
bigente, sed ob imperitiā administrationis non obtinente,
omnium consensu delatū onus quam honore suscepit. Duo
igitur ex Senatu toto nominati, qui & diurnitate Officij
antiquiores, & vsu rerum peritiores, & autoritate existi-
mationeque celebriores fuere. Quorum tu authoritati ob-
scurior ; vetustati nouitior ; peritiæ imperitior con-
trauenire non debes. Debitum honorem denegare mer-
entibus, iniuria ; cedere senioribus nolle, superbia ;
quos omnes boni & de rebus optimè iudicantes magni-
faciunt, despicere, stulticia est. At melius est minus sa-
pere videri cum gratia, quam plurimum, cum reprehen-
sione. Hanc habes rationem tituli. In corpore præfatio-
nis & in ipsa, quam tracto, materia, posse inueniri erro-
res, quos docti reprehendant, ut homo sum errori obno-
xius, non eo inficias. Sed non erunt tam in iudicando
præcipites, & præsumptuosi, vt iudicent, antequam co-
gnoscant. Hoc enim doctus ab indocto differt: quod ille
prius rem bene cognoscit, deinde iudicat : hic verò de
incognitis fert iudicium. Tu vero in quo ordine haben-
dus es, facile quisque iudicare potest. Damnas, stultam
& malam scriptiōnēm per compita clamitas, non cogni-

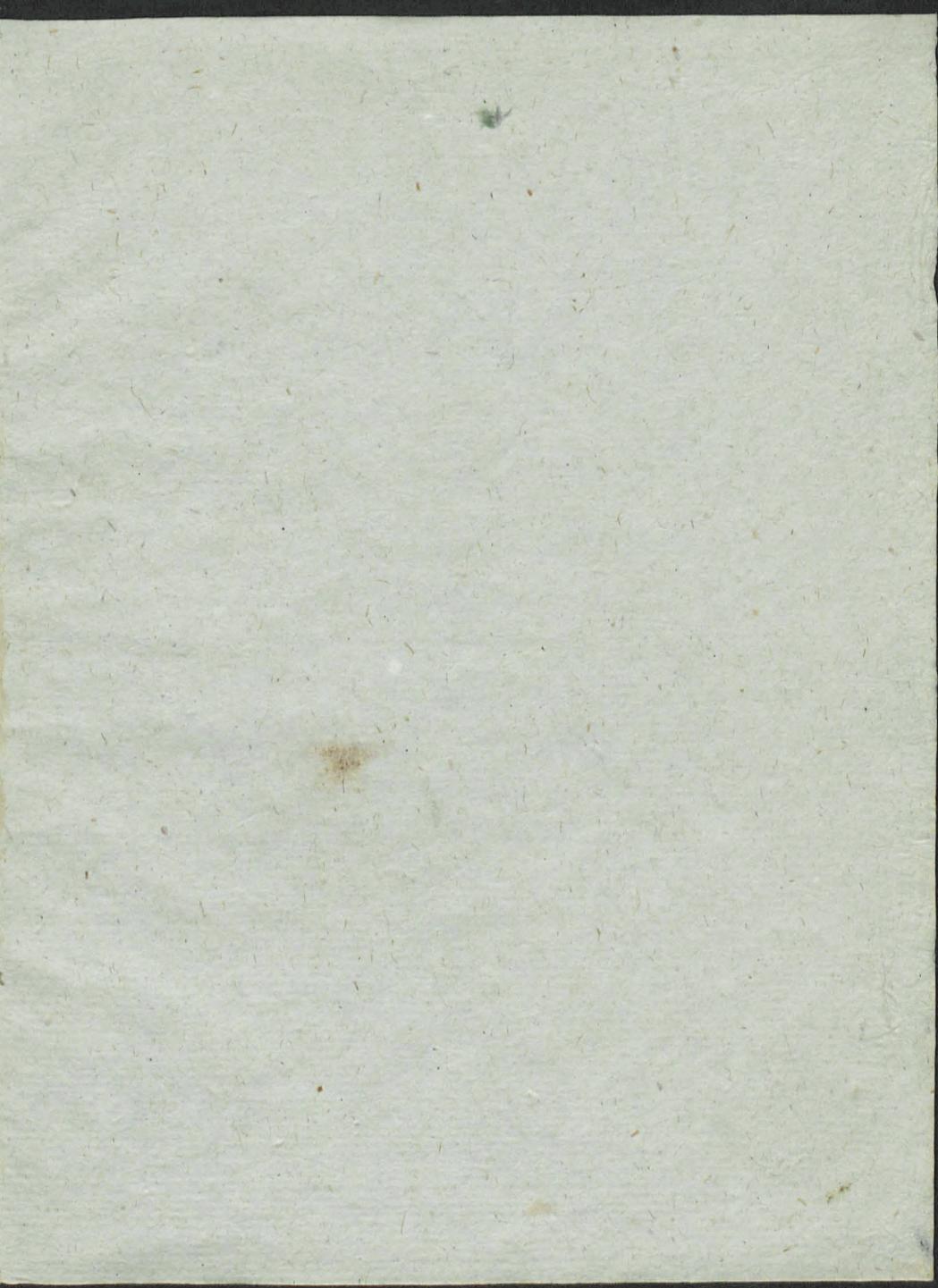
ta re.

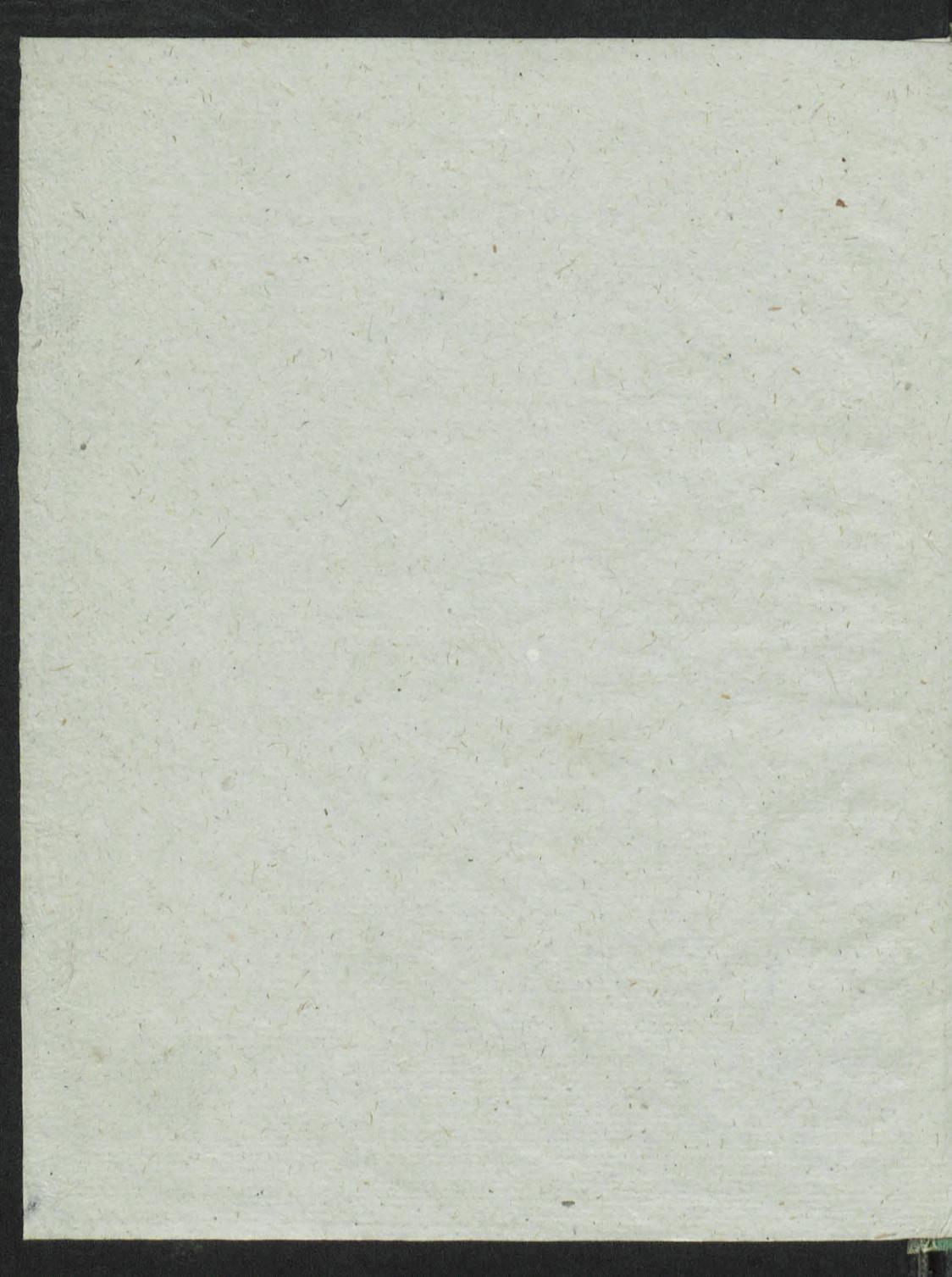
tare. Neque enim à te lecta, sed solum titulus inspe-
ctus. Si id quod non cognouisti, damnas ; impru-
dentiam tuam, Prudentiæ Doctor , prodis : qui inau-
dita causa iudicas , & decernis. Si te mouet quod
Capita appello, hoc ad totum Senatum refero : te vno,
quoniam sic voluisti, excepto ; quem aptius Caudam ,
aut etiam aliquid infra caudam appellarem , vt qui
te Doctorem, titulo; Senatorem, numero; Professo-
rem prudentiæ, nomine; ciuem, tumultuatione ; homi-
nem, simulachro ; senem capillis, prodas. Si verè Doctor
es, erratum rationibus docere debebas; si Senator , co-
gnita causa decernere ; si Professor Iurisprudentiæ, ex
æquo & bono iudicare ; si ciuis, amanter admonere ; si ho-
mo, quod humanitus omnibus accidere solet, meminisse ;
si senex, parcere iuniori conueniebat. Hoc te admo-
nere volui ; ne tibi potius quam aliis sapiens
esse videaris. V A L E.

Posuisti Domine firmamentum Ciuitatis formidinem.

77/1

11.893

9733
P

